

فصلنامه پژوهش‌های دانش انتظامی، سال بیست‌وهفتم، شماره ۱، بهار ۱۴۰۴

صص ۱۱۴-۸۴

نقش آفرینی پلیس در ارتقای همبستگی ملی^۱

علیرضا محمدی^۱، یوسف بیگ‌زاده^۲، عباسقلی سنگی نورپور^۴، حسین عماري^۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۶/۱۷

چکیده

زمینه و هدف: یکی از نمادهای هر حاکمیتی پلیس آن کشور است، نوع نگاه مردم نسبت به حاکمیت ارتباط مستقیمی با نوع رفتار نماد حاکمیت دارد. نوع رفتار و عملکرد پلیس در جامعه نقش مهمی در بهبود همبستگی ملی دارد. از این‌رو، پژوهش حاضر باهدف نقش آفرینی پلیس در ارتقاء همبستگی ملی انجام شد.

روش: تحقیق حاضر از نظر هدف توسعه‌ای - کاربردی است. راهبرد تحقیق کیفی و برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل مضمون استفاده شده است. ابزار گردآوری داده‌ها، مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته از ۱۳ نفر خبرگان که به‌صورت هدفمند انتخاب شدند، انجام شد که تا زمان اشباع داده‌ها مصاحبه‌ها ادامه یافت. برای اعتبارسنجی از دو راهبرد بازبینی خارجی و تکثیرگرایی استفاده شد.

یافته‌ها: بر اساس یافته‌های پژوهش، چهار مضمون پایه و شانزده مضمون سازمان‌دهنده به‌دست آمد که مضامین پایه ارتقاء همبستگی ملی با نقش آفرینی پلیس عبارت‌اند از: ارتقاء عملکرد پلیس (کار آیی پلیس، کارآمدی پلیس، نقش اجتماعی پلیس، ویژگی‌های مدیران و نظارت پذیری پلیس)؛ ارتباط متقابل پلیس با شهروندان (همکاری مبتنی بر اعتماد پلیس با شهروندان و آگاه‌سازی مردم)؛ اعتمادسازی نسبت به پلیس (انگاره پلیس در ذهن مردم، رفتار شهروندی سازمانی پلیس، اعتماد نهادی، نوع دوستی و همدلی، عدالت رفتاری)؛ ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس (احترام به کثرت‌های جامعه، بهبود تصویر حاکمیت، احترام به خواست جامعه، اخلاق‌مداری پلیس).

نتایج: همبستگی موجب ارتقای پیوندهای اجتماعی شده و رمز تداوم حیات دولت‌ها است. با توجه به نتایج به‌دست آمده، می‌توان نتیجه گرفت که ارتباط مستقیم پلیس با مردم، نقش مهمی در ایفای همبستگی دارد، بنابراین بهبود عملکرد پلیس، ارتباط متقابل پلیس با مردم، اعتمادسازی نسبت به پلیس و سرمایه اجتماعی، نقش اساسی در ایفای همبستگی ملی دارد.

کلیدواژه‌ها: همبستگی ملی، عملکرد پلیس، ارتباط متقابل، اعتماد به پلیس، سرمایه اجتماعی.

۱. مقاله برگرفته از رساله دکتری.

۲. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت دولتی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران. رایانامه:

ali.moh1366160061@gmail.com

۳. استادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران. (نویسنده مسئول). رایانامه:

y.beighzadeh@bonabiau.ac.com

۴. استادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران. رایانه: abbas.sangi@gmail.com

۵. استادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران. رایانامه: emari@bonabiau.ac.ir

مقدمه

تحولات ناشی از توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دولت‌ها و سازمان‌های آن را با چالش‌های نوینی مواجه کرده است (مورفی و همکاران^۱، ۲۰۱۵). از این رو، رویکردهای جامعه‌محور برای حل مشکلات و مسائل مورد توجه قرار گرفته و موجب همسویی دولت و مردم شده است (بیث^۲، ۲۰۱۵). بنابراین مفهوم دولت - ملت دچار تغییرات شگرفی شده است و دولت‌ها به دنبال نزدیکی دولت - ملت هستند (حسینی بهشتی، ۲۰۱۹). دولت‌ها برای اجرای حکمرانی و خط‌مشی‌های خود از سازمان‌ها استفاده می‌کنند (هاولت^۳، ۲۰۱۱، ۴). پلیس و سازمان‌های زیر مجموعه آن روشی خاصی از حکمرانی است که هدف آن برقراری و بازیابی نظم در سریع‌ترین زمان ممکن است (هاشمی و همکاران، ۱۴۰۰). در واقع پلیس «کار دولت برای برقراری نظم خوب» است (نیکولیوس^۴، ۲۰۱۶). پلیس به عنوان یکی از نهادهای عمومی، از ارکان مهم هر حاکمیتی بوده و به مثابه یکی از خرده نظام‌های اجتماعی؛ ارتقاء نظم و انضباط اجتماعی، تسهیل فرایند توسعه اجتماعی، اجرای قانون و حفاظت از آرامش و امنیت جامعه از کار ویژه‌های اصلی آن است (بخشی و غفاری، ۱۳۹۱). پلیس یک نهاد کنترل‌کننده اجتماعی رسمی در جامعه است که رویه‌های تاریخی و معاصر نشان می‌دهد که با در نظر گرفتن موضوعات مهم چالش‌برانگیز و مشکلات پایدار ناشی از تعامل بین مجری قانون و جامعه، عمل می‌کند (سینگ^۵، ۲۰۲۲).

دستیابی به اهداف و مأموریت‌های تعیین شده برای پلیس بدون حمایت و پشتیبانی مردم ممکن نیست، این مشارکت و همکاری بین مردم و پلیس موجب ارتقاء امنیت عمومی و بهبود اعتماد میان آن‌ها می‌شود. بدون وجود همبستگی ملی فعالیت‌های پلیس در

-
1. Murphy et al
  2. Beth et al
  3. Howlett
  4. Neocleous
  5. Singh

تأمین امنیت عمومی مشکل خواهد بود. همبستگی، قلب ثبات سیاسی، توسعه اقتصادی و هماهنگی اجتماعی است که مردم به دلایل مختلف با پلیس همکاری می کنند و از آن ها تبعیت می کنند (ناگین^۱، ۲۰۱۳). برای این که پلیس مشروع تلقی شود، شهروندان باید ابتدا پلیس را به عنوان هم باور و هم رفتار، مطابق با ارزش های خود بدانند (جکسون و همکاران^۲، ۲۰۱۳). همبستگی نیروی مستحکمی است که افراد را بر اساس تعهدات هنجاری که به صورت جمعی عمل کرده و نظم اجتماعی را تسهیل می کنند، پیوند می زند (میشرا و راث^۳، ۲۰۲۰). بدون شک، همبستگی نیروی اصلی در تغییر جامعه و به چالش کشیدن سیاست ها از پایین است (آگوستین و یورگسن، ۲۰۲۰). همبستگی را می توان به عنوان پاسخی به بحران در نظر گرفت که نیازمند شناخت کاربردها و پیامدهای آن است (اورام^۴، ۲۰۲۰). همبستگی موجب اقناع بهتر مردم می شود و موجب بهبود همکاری آنان با پلیس می شود (هیدز و مورفی^۵، ۲۰۰۷).

سازه همبستگی ملی برای سازمان پلیس؛ با چرخش از گفتمان امنیت اجتماعی دولت محور به گفتمان امنیت اجتماعی جامعه محور، سهم و نقش مهمی پیدا کرده است. در دوره جدید رویکرد جامعه محوری به عنوان یکی از الگوهای جدی در تولید و حفظ امنیت مطرح شده است. در این رویکرد کارآمدی پلیس ناشی از ارتباط و کنش متقابل با جامعه است. در نتیجه توجه به همبستگی ملی توسط پلیس معنا و مفهوم تازه ای یافته است. ارتقاء همبستگی ملی موجب بهبود سرمایه اجتماعی خواهد شد؛ همچنین همدلی، مشارکت و اعتماد اجتماعی را به دنبال خواهد داشت (جزینی و همکاران، ۱۳۹۷). بر این اساس، امنیت پایدار زیرساخت و پایه اساسی برای توسعه یک کشور است که دولت ها و سازمان های آن را با چالش های نوینی مواجه کرده است. در ایران به عنوان

-
1. Nagin
  2. Jackson et al
  3. Mishra & Rath
  4. Oram
  5. Hinds & Murphy

یک کشور با تنوع مذهبی، فرهنگی و قومیتی بالا به دلیل شرایط خاص، از جمله اقدامات تفرقه‌افکنانه و توطئه دشمنان خارجی (جزینی و همکاران، ۱۳۹۷) امنیت برای دولت‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و امنیت پایدار حاصل تعاملات و سازگاری و یکپارچگی اجزای مختلف نظام اجتماعی است. همان‌طور که مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) بیان فرمودند: «اگر وحدت ملی و امنیت ملی تأمین شود، دولت فرصت اجرای برنامه‌های خود را خواهد داشت». ایران با داشتن تهدیدهای متعدد اطلاعاتی، اجتماعی، تروریسم، از بین رفتن خرده‌فرهنگ‌ها و فرهنگ‌های بومی با چالش‌های زیادی مواجه است که نیازمند همبستگی و یکپارچگی ملی است. بر این اساس جامعه و سازمان‌های آن جهت ایفای کار ویژه‌ها و رسالت‌های خود نیازمند محیطی امن، منظم، آرام می‌باشد و این وظیفه خطیر به‌طور عمده توسط نیروی‌های انتظامی ایجاد می‌شود. دستیابی به اهداف و مأموریت‌های تعیین شده برای پلیس بدون حمایت و پشتیبانی مردم ممکن نیست، این مشارکت و همکاری بین مردم و پلیس موجب ارتقاء امنیت عمومی و بهبود اعتماد میان آن‌ها است. بدون وجود همبستگی ملی فعالیت‌های پلیس در تأمین امنیت عمومی مشکل خواهد بود. همبستگی، قلب ثبات سیاسی، توسعه اقتصادی و هماهنگی اجتماعی است. بر این اساس محور و پایه‌های اصلی توسعه امنیت مردم هستند، مردم خود تولیدکننده و هم تأمین‌کننده امنیت هستند. با توجه به دوره گذار از اقتدارگرایی به سمت دوره جامعه‌گرایی توسط پلیس همبستگی ملی موجب ارتقای امنیت اجتماعی و کاهش جرائم خواهد شد. از این‌رو، تحقیق حاضر به دنبال پاسخ به این سوال است که نقش آفرینی پلیس در ارتقاء همبستگی ملی چگونه است؟

پیشینه و مبانی نظری

پیشینه

پوررجبی و مجدی (۱۴۰۰)، در تحقیقی با عنوان «عوامل مؤثر بر بحران قوم‌مداری در تضعیف همبستگی ملی، یک مدل‌سازی نظری در شرایط بحرانی جوامع شهری»؛ انجام دادند، که نشان دادند، هر زمان که دولت‌ها توانستند سیاست‌های قومی‌شان را

هژمونیک سازند، بی تردید در بین اقوام نوعی اراده مثبت برای حفظ نظام سیاسی مستقر و نوعی تعلق نسبت به هویت و همبستگی ملی شکل خواهد گرفت که به همبستگی ملی منجر خواهد شد.

ارغوانی و همکاران (۱۳۹۹)، تحقیقی باعنوان «تأثیر اتحاد و همبستگی اقوام ایرانی به‌عنوان عاملی تعیین‌کننده در پیشبرد بیانیه گام دوم انقلاب» انجام دادند، تحقیق آن‌ها با روش توصیفی - همبستگی نشان داد که اعتماد متقابل، مشارکت مردمی در زمینه‌های مختلف و بهره‌مندی از مزایای شبکه‌های موجب همبستگی ملی جهت پیشبرد بیانیه گام دوم انقلاب می‌شود.

ساجدی و همکاران (۱۳۹۹)، در تحقیقی که باعنوان «بررسی تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر همبستگی ملی با تأکید بر کلان‌شهر مشهد» انجام دادند، نتیجه تحقیق آن‌ها نشان داد، میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی و فضای سایبر با همبستگی ملی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و در بین شبکه‌های اجتماعی تلگرام بیشترین تأثیر را داشته است و بعد از آن پیام‌رسان واتساپ و سپس اینستاگرام و در نهایت توئیتر نقش مهمی در آگاهی مردم در کلان‌شهر مشهد گذاشته است.

فلاحی و کفاشی (۱۳۹۸)، تحقیقی باعنوان «بررسی تأثیر امنیت اخلاقی بر همبستگی و وفاق اجتماعی» انجام دادند، آن‌ها با روش پژوهش پیمایشی نشان دادند که میانگین نمره امنیت اخلاقی در شهر تهران، کمتر از متوسط و میانگین نمره وفاق اجتماعی متوسط است و تأثیر امنیت اخلاقی بر وفاق اجتماعی معنادار است.

جزینی و همکاران (۱۳۹۷)، در تحقیقی باعنوان «شناسایی عوامل مؤثر بر ارتقاء همبستگی ملی با رویکرد تقویت سرمایه اجتماعی»، تأثیر پنج عامل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، قومی - مذهبی و فرهنگی بر ارتقاء همبستگی ملی و تقویت سرمایه اجتماعی را بیان داشتند. این تحقیق از نظر نوع و ماهیت مسئله، توصیفی تحلیلی است که برای جمع‌آوری اطلاعات از روش پیمایشی استفاده شده است.

جلالی و همکاران (۱۳۹۵)، در تحقیق خود با عنوان «عوامل اجتماعی و سیاسی مؤثر بر همبستگی ملی دانشجویان با استفاده از روش پیمایش»، نشان دادند که متغیرهای سرمایه اجتماعی بین گروهی (اعتماد اجتماعی بین گروهی، مشارکت اجتماعی بین گروهی)، کارکرد نهاد سیاست، کارکرد نهاد رسانه، کارکرد نهاد خانواده، تقویت آیین‌های ملی- مذهبی، درک عدالت اجتماعی از سوی دانشجویان (درک عدالت رویه‌ای و مراوده‌ای)، رابطه و تأثیر معناداری بر همبستگی ملی دارند.

نوبخت (۱۳۹۵)، در تحقیقی با عنوان «همبستگی ملی در سایه سرمایه اجتماعی، سنجش و تبیین آن در ایران» نشان دادند که نقاط قوت سرمایه اجتماعی ایران در خانواده، مسجد، دین و... می‌باشد که از می‌توان به‌عنوان مبنایی در مدیریت راهبردی فرهنگی کشور و تحقق وحدت و همبستگی ملی با شناخت نقاط تحریک‌بخش و مشروعیت‌بخش آن بهره جست.

مورگان و پولیگانو (۲۰۱۹)، در تحقیقی با عنوان «همبستگی در محل کار: مفاهیم، سطوح و چالش‌ها» بیان کردند که همبستگی پدیده‌ای یک‌پارچه و دارای ویژگی‌های تغییرناپذیر نیست. این شامل عناصر اخلاقی، سیاسی و عملکردی است که توسط یک زمینه کار مشترک، زیرساخت‌های سازمانی و یک چارچوب سازمانی مورد حمایت و تقویت قرار می‌گیرد که در مجموع وابستگی‌های متمایز را در همبستگی در اشکال مختلف سرمایه‌داری ایجاد می‌کند.

کروسگاوا و همکاران (۲۰۱۹)، در تحقیقی با عنوان «نگرش‌ها و بیانات رفاه از همبستگی ملی» نشان دادند که ازدحام جمعیت، یعنی حمایت بالاتر از دولت رفاه، در راستای فعالیت همبستگی نسبت به دیگران از جمله افراد خارجی و داخلی در جامعه ملی بیشتر است.

استراوب و فلیسچمان (۲۰۱۹)، در تحقیق خود با عنوان «تصور مجدد از همبستگی در فاکتورهای اجتماعی: اقدام فرهنگی بین نیازهای اقتصادی و خواسته‌های سیاسی»، بیان

کردند که چگونه همبستگی مبتنی بر کار به عنوان فعالیت سیاسی یک پدیده موقت و ناخوشایند است. این امر مستلزم درگیری مداوم عناصر مختلف مادی و گفتاری برای ایجاد شرایط آن است.

مبانی نظری

پلیس مهم‌ترین نهاد نظارت اجتماعی است. از این رو در کشورهای دموکراتیک انحصار مشروع به کارگیری زور و اجبار و خشونت علیه این بی‌نظمی را در اختیار دارد. با این حال، پلیس اساساً برای موفقیت در انجام وظایف خود به همکاری و حمایت شهروندان متکی است (آذری و حسین‌زاده، ۱۳۹۵). پلیس نماد حکومت و قانون‌گرایی است، بنابراین نقش او در ارتقاء همبستگی در جامعه نقش منحصر به فرد است. پلیس به عنوان نهاد حفظ امنیت و آرامش مردم، رابط بین حاکمیت و مردم است که به دنبال راهکارهایی است تا امنیت عمومی و کنترل اجتماعی به نحو مطلوب انجام شود که توجه به همبستگی ملی سبب می‌شود با رویکردهای پیشگیرانه، جو همکاری اجتماعی با پلیس بهبود یافته و امنیت عمومی برقرار شود.

موضوع همبستگی ملی به معنای خاص آن، از جمله مسائل مربوط به تشکیل دولت - ملت است؛ به ویژه در زمان بحران‌ها ضرورت همبستگی احساس می‌شود (نصرآبادی، ۱۳۸۴). همبستگی یک مفهوم کلیدی برای مطالعات کنش جمعی است و به عنوان بازتاب آگاهی از علایق مشترک، برای پیشبرد منافع مشترک و یا رفع چالش‌ها است (توماس و توفتس، ۲۰۲۰). همبستگی احساس همدردی و مسئولیت متقابل در میان اعضای یک گروه یا جامعه است که حمایت متقابل را ترویج می‌کند (وایلند، ۲۰۰۷). همبستگی خودبه‌خود به وجود نمی‌آید بلکه فرایندی است که در زمینه‌هایی ظهور

می‌کند که دارای جوانب مشترک است همبستگی با فرایند تداعی متقابل ایجاد و بیان می‌شود (دویلگست و همکاران^۱، ۲۰۱۸، ۲۳).

مفهوم همبستگی اولین بار توسط امیل دورکیم در سال ۱۸۹۳ در علوم اجتماعی بیان شد و از آن زمان به‌طور پراکنده در رشته جامعه‌شناسی مورد توجه قرار گرفت (کروو^۲، ۲۰۰۲). مورگان و پولیگانو^۳ (۲۰۱۹)، سه سطح را برای همبستگی بیان کرد که باید بین این سه سطح تفکیک قائل شد: اولاً محل کار و اجتماع؛ دوم سطح سازمانی اتحادیه‌های کارگری؛ و سوم سطح نهادی و هنجارهای رسمی و غیررسمی که شرایطی را که تحت آن عمل و همبستگی جمعی می‌تواند رخ دهد، بیان شود. همبستگی ملی احساسی است که مفهوم تعیین هویت و وفاداری را در پی دارد، بدین ترتیب در حس همبستگی ملی احساس مشترکی میان سرزمین و مردمان مختلف آن به‌وجود می‌آید بدون آنکه آن‌ها از لحاظ فرهنگی و فضایی به هم نزدیک باشند (مهری، ۱۳۹۵). همبستگی ملی ناظر بر پیوندهایی است که اجتماعی را به ملت تبدیل کند و بقا و تداوم آن را تعیین کند. چنین پیوندهایی محصول علل و عوامل مختلف و متنوعی هستند و ابعاد عینی و ذهنی متعددی دارند. فرهنگ‌ها، نظام‌های اعتقادی، جهان‌بینی‌ها، مذاهب و ایدئولوژی‌ها در زمره عوامل ذهنی تأثیرگذار بر همبستگی هستند. از طرفی نهادهای اجتماعی همچون خانواده، نهادهای رسمی و غیررسمی و نهاد دولت و اجزای آن، در زمره عوامل عینی آن هستند (آرمند و پی‌سوره، ۱۳۹۵).

همبستگی نوعی شناسایی است، به همین ترتیب که دربرگیرنده کلیت بوده و هم استثنا است. «ما» می‌تواند یک گروه شغلی، محل کارخانه، هویت مذهبی یا ملی و... باشد که از «آن‌ها» متمایز باشد. «آن‌ها» در رابطه با کار ممکن است کارفرمایان یا کارگران دیگری باشند که ممکن است مشاغل «ما» را بر عهده بگیرند (مورگان و پولیگانو،

-
1. Doellgast et al
  2. Crowe
  3. Morgan & Pulignano

۲۰۱۹). همبستگی قابلیت ارتقاء پیوندهای اجتماعی و گسترش فضای مشارکت در جامعه می‌شود (آگوستین و یورگسن، ۲۰۲۰؛ فرهمند و دامن دباغ، ۱۳۹۶). همبستگی ملی مهم‌ترین رمز تداوم حیات دولت‌های کنونی است. از لحاظ پیوند خاصی که بین دولت ملت در عصر جدید ایجاد شده است، تصور دولتی که در آن همبستگی ملی برقرار نباشد امکان‌پذیر نیست (مقصودی و ارسیا، ۱۳۸۸).

همبستگی احساس وحدت و یکپارچگی در میان گروه‌های جامعه ایجاد می‌کند، به طوری که افراد جامعه به این باور می‌رسند که آنچه را برای خود خوب تلقی می‌کند، برای دیگران نیز همان دیدگاه را داشته باشد، از این رو، رویکردهای مبتنی بر جامعه، ابزاری مهم برای دولت‌ها و سازمان‌های آن برای همسویی در دستیابی به اهداف تعیین شده می‌باشد و همبستگی نیاز مستمر کشور در دستیابی به اهداف ملی و تأمین منافع ملی است.

پدیده‌های اجتماعی روزبه‌روز پیچیده‌تر شده و انتظارات مردم از پلیس وارد مرحله جدیدی شده که پلیس برای نظم و تأمین امنیت جامعه نیازمند همراهی گروه‌های مختلف جامعه است (آریسوکو و همکاران^۱، ۲۰۲۰) و تأکید پلیس بر توسعه مشارکت اجتماعی در حل مشکلات به جای اجرای قوانین کیفری است که موفقیت در آن نیازمند تمایل و توانایی پلیس در همسوسازی مردم است (فین و بلاک^۲، ۲۰۲۱). بنابراین برای فرآیندهای کنترل و نظم‌دهی اجتماعی نیازمند دستیابی به همبستگی ملی است که نیازمند پیکربندی روابط و فضای نوینی در روابط پلیس و جامعه است (بال و برانسکومبی^۳، ۲۰۱۹).

روش

1. Arisukwu et al
2. fenn & bullock
3. Ball & Branscombe

هدف تحقیق حاضر نقش آفرینی پلیس در ارتقاء همبستگی ملی است. بر این اساس پژوهش حاضر از منظر جهت‌گیری پژوهش رویکرد توسعه‌ای- کاربردی است و برای گردآوری داده‌ها از رویکرد کیفی و برای تفسیر آن‌ها از روش تحلیل مضمون استفاده شده است. مشارکت کنندگان تحقیق حاضر، شامل ۱۳ نفر از خبرگان پلیس بودند. نمونه‌گیری به‌دست‌آمده با استفاده از روش گلوله برفی بوده و بر اصل اشباع نظری انتخاب شدند که در جدول شماره (۱)، نشان داده شده است.

جدول (۱): فهرست مصاحبه‌شوندگان به تفکیک تحصیلات و تخصص

ردیف	تخصص	مدرک تحصیلی	تعداد
۱	کارشناس مبارزه با مفاسد اجتماعی	دکتری و کارشناسی ارشد	۲
۱	کارشناس اطلاعات و عملیات	کارشناسی ارشد	۲
۲	رئیس پلیس اطلاعات شهرستان	کارشناسی ارشد	۳
۳	سرتیم گشت تخصصی	کارشناسی ارشد	۲
۴	کاردان اطلاعات	کارشناسی ارشد	۲
۵	متخصص امنیت	کارشناسی ارشد	۲
	جمع کل		۱۳

گردآوری داده‌های کیفی با استفاده از مصاحبه با افراد مطلع در این زمینه انجام شد، مصاحبه‌ها به‌صورت نیمه‌ساختاریافته بود و تا زمانی ادامه یافت که محققین احساس کردند که داده‌ها به‌صورت تکراری بوده و به حد اشباع رسیده است. با توجه به نقش بارز پلیس در جامعه، در آغاز مصاحبه بیان شد که هدف از انجام مصاحبه نقش آفرینی پلیس در ارتقاء همبستگی ملی است. سپس اهمیت و ضرورت پیرامون موضوع تحقیق و تعریفی کلی و مبسوط از نقش پلیس در بهبود همبستگی ملی شد. پس از آن از مصاحبه‌شوندگان خواسته شد که اطلاعات و نظرات خود را پیرامون موضوع بیان کنند. در بعضی مواقع نیز سؤالاتی در خصوص برخی از زمینه‌های خاص بیان گردید تا آن‌ها توضیحات مبسوطی را عنوان کنند. زمان مصاحبه متغیر بوده و از ۴۰ دقیقه تا ۱۲۰ دقیقه

طول کشید. فرایند مصاحبه در مصاحبه سیزدهم به اشباع رسید. همچنین در جهت اعتبارسنجی پژوهش‌های کیفی، محققین باید حداقل از دو راهبرد استفاده کنند (کرسول، ۲۰۰۷). به این منظور محققین از دو راهبرد بازبینی خارجی (انجام مصاحبه با افرادی به جز افراد تعیین شده برای مصاحبه به منظور تحلیل و بررسی فرایند پژوهش، خروجی پژوهش و میزان دقت آن) و تکثیرگرایی (مصاحبه با افرادی که در سطوح مختلف سازمان دارای مسئولیت‌های متفاوت هستند) استفاده کردند. برای استخراج مفاهیم از میان اطلاعاتی که در طول مصاحبه به دست آمده، عمل کدگذاری انجام می‌گیرد. در این تحقیق برای شکل‌گیری مفاهیم و مقوله‌ها از کدگذاری اولیه و ثانویه و خلق معانی و مفاهیم استفاده شده است. بدین ترتیب برای تحلیل مصاحبه‌ها مراحل زیر انجام شده است که نمونه کدگذاری اولیه در جدول شماره (۳)، نشان داده شده است.

جدول (۳): نمونه‌ای از شناسایی مضامین پایه‌ای کدگذاری

مضامین پایه‌ای	متن مصاحبه
خدمت صادقانه به مردم حفظ حرمت و شخصیت مردم	خدمت صادقانه و بی‌منت پلیس به مردم در نظام حکومتی که هویت مردم ساخته شده و نیازمند حفظ حرمت و شخصیت مردم.
تواضع و فروتنی در رفتار پلیس عدالت خواهی پلیس	روح تواضع و عدالت خواهی موجب می‌شود که برخورد یکسان و عادلانه با مردم داشته باشند.
خدمت خالصانه پلیس به مردم	اگر مردم احساس کنند که پلیس خادم آن‌ها است و برای خدمت به مردم از جان مایه گذاشته است احساس وظیفه نموده و در فراخوان‌های عمومی مشارکت فعال‌تری خواهد داشت.
شفافیت در رفتار و عملکرد پلیس	ارائه خدمات در پلیس باید به صورت شفاف انجام شده و ارائه خدمات به آن‌ها باید مستند باشد

کارآمدی و تثبیت نظام سیاسی	همبستگی ملی موجب انسجام اجتماعی شده و این امر بر مشارکت عمومی تأثیر می‌گذارد تا باعث کارآمدی و عملکرد پلیس و نظام سیاسی شود.
صمیمیت در رابط پلیس با شهروندان همدلی پلیس با مردم	همبستگی موجب صمیمت در روابط شده همچنین همدلی و هماهنگی می‌شود.
تعاون و همکاری مردم و پلیس	زمانی که روابط بهبود یابد، روحیه تعاون و همکاری میان مردم و پلیس تقویت می‌شود.
امنیت پایدار اجتماعی	یکی از پیامدها و نتایج همبستگی ملی و جو منابع بالقوه و منابع انسانی در عرصه صحنه‌های اجتماعی و عرصه‌های فرهنگی و امنیت پایدار اجتماعی است.
به رسمیت شناختن کثرت‌ها در جامعه	به رسمیت شناختن کثرت‌ها، می‌تواند تعامل میان مردم و پلیس را ارتقا دهد.
احترام به هویت قومیت‌ها، استفاده از رسانه‌های جمعی برای تأثیرگذاری بر ذهن مردم	روند همبستگی مستلزم توجه به هویت قومیت‌ها، استفاده از رسانه‌های جمعی توسط پلیس است که می‌تواند بر ذهن مردم تأثیرگذار باشد.
احترام به فرهنگ و رسوم مناطق مختلف کشور	احترام به فرهنگ و رسوم و آداب مناطق مختلف در ایران.
مسئولیت‌پذیری پلیس	مشارکت موجب مسئولیت‌پذیری و عمل آگاهانه و آزادانه می‌شود
جامعه‌محوری توسط پلیس	امروزه رویکرد پلیس تأکید بر مشارکت است که با مفهوم مدرن امنیت سازگاری دارد و بر جامعه‌محوری تأکید دارد. بنابراین اصل اساسی آن اعتماد متقابل با پلیس و مردم است.

کدگذاری ثانویه یا محوری: در این مرحله، به مجموعه‌ای از مفاهیم مشترک، عنوانی تعلق می‌گیرد. در این مرحله، مقوله‌های استخراج‌شده در قالب الگو مطابق جدول شماره (۳)، ارائه شد.

جدول (۳): کدگذاری ثانویه مصاحبه‌های انجام‌شده بر اساس مؤلفه‌ها و نتایج کدگذاری

مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه‌ای
احترام به خواست جامعه	پذیرش اعتراضات قانونی مردم پشتیبانی از مطالبات قانونی افراد شناخت انتظارات شهروندان
بهبود تصویر حاکمیت	عامل وفاق بودن در جامعه کمک به ثبات سیاسی کارآمدی و تثبیت نظام سیاسی امنیت پایدار اجتماعی
رفتار شهروندی سازمانی پلیس	همبستگی و فداکاری در پلیس تشکیل گروه‌های همیاری فعال بودن در بحران‌های اجتماعی (مانند سل، زلزله). حضور در اقدامات بشردوستانه
نظارت پذیری پلیس	نظارت بر عملکرد پلیس ارزیابی مستمر عملکرد پلیس
همدلی و نوع دوستی	خویش‌داری پلیس همدلی پلیس با مردم رفتار محترمانه پلیس با مردم
انگاره پلیس در ذهن مردم	تصویر مثبت از پلیس توسط مردم نگرش مثبت مردم به پلیس استفاده از رسانه‌های جمعی برای تأثیرگذاری بر ذهن مردم ارتقاء منزلت اجتماعی پلیس

خلق معانی و مفاهیم: در این مرحله، با تجميع مفاهیم مشترک با استفاده از کدگذاری انتخابی، به‌طور منظم، مقوله‌های اصلی با سایر مقوله‌ها مرتبط شده و از طریق اعتبار بخشیدن به این روابط، مدل نهایی ارائه می‌گردد.

یافته‌ها

پلیس و نیروی انسانی در زیرمجموعه آن تنها یک حوزه فعالیت نیست، پلیس در هر زمانی اعم از عادی و غیرعادی، در بحران‌ها و چالش‌ها حضور دارند و اعمال قانون و حاکمیت در جامعه را بر عهده دارد (لین و برنز، ۲۰۱۶). نوع نگاه مردم و رفتار آن‌ها در جامعه ارتباط مستقیمی با نوع رفتار نماد حاکمیت در جامعه خواهد داشت و پلیس با رفتار، عملکرد و کارکرد خود در آن جامعه تعیین‌کننده نوع نگاه مردم به حاکمیت و به دنبال آن ارتقاء همبستگی یا گسست میان دولت و ملت است. همبستگی راه‌های جدیدی برای پیکربندی روابط و فضا سیاسی-اجتماعی در جامعه ایجاد می‌کند. از این رو، پلیس در جهت ارتقاء همبستگی ملی نقش اساسی دارد و بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر و مطابق جدول شماره (۴)، پلیس برای بهبود همبستگی ملی باید چهار مضمون تمرکز بر ارتقاء عملکرد پلیس، ارتباط متقابل میان پلیس و شهروندان، اعتمادسازی نسبت به پلیس و ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس توجه ویژه‌ای داشته باشند.

جدول (۴): مدل مفهومی تحقیق (یافته‌های پژوهش)

مضمون محوری	مضامین فراگیر	مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه
ارتقاء همبستگی ملی	ارتقاء عملکرد پلیس	کارایی پلیس	مسئولیت‌پذیری پلیس پاسخگو بودن پلیس وجدان کاری پلیس الزام عملی مأموران به اجرای قوانین
		کارآمدی پلیس	هدایت‌گری پلیس تقویت روحیه تعاون و همکاری ارتقاء سطح تحصیلات پلیس سلامت نفس پلیس تعهد پلیس

شفافیت در رفتار و عملکرد پلیس			
مقابله با ناآرامی‌های اجتماعی ایفای نقش میانجی در بحران‌های اجتماعی رسیدگی به تخلفات ایجاد فضا و آرامش در جامعه توسعه خدمات روانشناسی مشاوره‌های مددکاری اجتماعی	نقش اجتماعی پلیس		
اعتماد به ویژگی مدیران تخصص مدیران واحد تجربه و تدبیر مدیران واحد تفکر راهبردی در پلیس	ویژگی‌های مدیران		
نظارت بر عملکرد پلیس ارزیابی مستمر عملکرد پلیس	نظارت پذیری پلیس		
همراهی و هم‌فکری مردم با پلیس صمیمیت و همدلی در روابط پلیس با شهروندان کنش متقابل پلیس با جامعه مشارکت با مردم در اتخاذ تصمیمات مشارکت فعال مردم در تأمین امنیت	همکاری مبتنی بر اعتماد پلیس با شهروندان	ارتباط متقابل پلیس با شهروندان	
آگاهی از توان و ظرفیت‌های پلیس آموزش مردم از حقوق و قوانین و مقررات اقناع‌سازی شهروندان آموزش عمومی	آگاه‌سازی مردم		

<p>عدالانه بودن رفتار عدالت رویه‌ای مساوات در قبال قانون منصفانه بودن اجرای قوانین راست گویی در رفتار پلیس</p>	<p>عدالت رفتاری</p>	<p>ارتقاء همبستگی ملی</p> <p>اعتماد به پلیس</p>	
<p>تصویر مثبت از پلیس توسط مردم نگرش مثبت مردم به پلیس ارتقاء منزلت اجتماعی پلیس صداقت پلیس رضایت از عملکردها</p>	<p>انگاره پلیس در ذهن مردم</p>		
<p>خیرخواه بودن پلیس حس خیرخواهی پلیس توسط شهروندان اظهار همدردی و شفقت با مردم رفتار محترمانه با مردم صمیمیت در رابط پلیس با شهروندان حفظ حرمت و شخصیت مردم تواضع و فروتنی در رفتار پلیس خدمت خالصانه پلیس به مردم</p>	<p>نوع دوستی و همدلی</p>		
<p>مشروعیت پلیس رضایت از عملکرد پلیس جامعه‌محوری توسط پلیس رضایت اجتماعی از واحدها در دسترس بودن پلیس سازگاری بهینه با جامعه</p>	<p>اعتماد نهادی</p>		
<p>فداکاری پلیس در بحران‌ها تشکیل گروه‌های همیاری فعال بودن در بحران‌های طبیعی (مانند سیل، زلزله).</p>	<p>رفتار شهروندی سازمانی پلیس</p>		

حضور در اقدامات بشردوستانه			
شناخت سلايق و هنجارهای اجتماعی به رسمیت شناختن کثرت‌ها در جامعه احترام به هویت قومیت‌ها احترام به فرهنگ و رسوم مناطق مختلف کشور	احترام به کثرت‌های جامعه	ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس	ارتقاء همبستگی ملی
پرهیز از پیش‌داوری نسبت به مراجعه‌کنندگان رعایت اصول اسلامی در نظر گرفت رضایت الهی پذیرش حقوق مردم توسط پلیس	اخلاق‌مداری پلیس		
مدیریت اعتراضات قانونی مردم پشتیبانی از مطالبات قانونی افراد شناخت انتظارات شهروندان توجه به مطالبات اجتماعی	احترام به خواست جامعه		
عامل وفاق بودن در جامعه کمک به ثبات سیاسی کارآمدی و تثبیت نظام سیاسی	بهبود تصویر حاکمیت		

بحث و نتیجه‌گیری

نقش آفرینی پلیس در جهت ارتقاء همبستگی ملی با استفاده از چهار مضمون ارتقاء عملکرد پلیس، ارتباط متقابل پلیس با شهروندان، اعتماد به پلیس و ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس انجام می‌گیرد که در زیر تشریح می‌شود:

ارتقاء عملکرد پلیس

در هر جامعه‌ای، زندگی در محیط ناایمن و مخرب، مانع پیشرفت در کشور می‌شود، از این‌رو، نقش و وظایف پلیس در بهبود زیرساخت‌ها در کشور بسیار مؤثر است (تینگپونگسترون^۱، ۲۰۱۷). با رویکرد جامعه‌محوری، معیارهای سنتی پلیس منسوخ و

نیازمند تغییر و بهبود عملکرد است، بر اساس نتایج به دست آمده از مصاحبه‌ای انجام شده و تحلیل داده‌ها، ارتقاء عملکرد پلیس نیازمند توجه به کارایی پلیس، کارآمدی پلیس، نقش اجتماعی پلیس، و ویژگی‌های مدیران است.

نیروی انسانی پلیس به عنوان ارزشمندترین دارایی سازمان است و سازمان پلیس برای دستیابی به اهداف خود و ایجاد امنیت در جامعه نیازمند پلیسی کارا و توانمند است. با توجه به این که نظم و انضباط اصل اساسی در سازمان پلیس است، کارآمدی آنان موجب بهبود عملکرد سازمان خواهد شد. با این حال، پلیس به‌مثابه نهاد اجتماعی چندوظیفه‌ای در خدمت امنیت انسانی نگاهی فراتر از نقش سنتی پلیس به عنوان ضابط قانون دارد و بر تحول کارکرد پلیس در جوامع امروزی تأکید می‌کند.

از سوی دیگر، هدایت هر سازمان توسط مدیران آن صورت می‌گیرد، مدیرانی که راهبردهای مناسبی تدوین کرده و جهت اجرای آن‌ها تلاش کنند. در نهایت پلیس نیازمند نیروی انسانی است که مسئولیت‌پذیر بوده و خود را ملزم به اجرای قوانین بداند و نسبت به عملکرد خود پاسخگو باشد.

ارتباط متقابل پلیس با شهروندان

پلیس به دلیل حجم و گستره فعالیت مأموریت‌های خود به‌طور مداوم با جامعه و شهروندان در ارتباط است. از این رو، ارتباط تنگاتنگ پلیس با جامعه ایجاب می‌کند که شرایطی فراهم شود تا تعاملات مطلوبی با همدیگر داشته باشند (صنعت خواه و همکاران، ۱۴۰۰). امروزه رویکرد پلیس از اقتدارگرا به پلیسی جامعه‌محور و تعاملی تبدیل شده است، تعامل پلیس با شهروندان، علاوه بر ایجاد منافع برای پلیس، فرصتی را برای جامعه و شهروندان به وجود می‌آورد که تعامل هدفمند موجب توسعه و تقویت انضباط اجتماعی در جامعه شود. بر اساس نتایج به دست آمده از تحلیل مصاحبه‌های انجام شده ارتباط متقابل پلیس با شهروندان در جهت بهبود همبستگی ملی نیازمند همکاری مبتنی بر اعتماد پلیس با شهروندان، آگاه‌سازی مردم و نظارت‌پذیری پلیس است.

عمده موفقیت‌های پلیس در دستیابی به مأموریت‌ها و رفع چالش‌های جامعه، مرهون تعامل و همکاری مطلوب شهروندان با پلیس است تا به هدف تعیین شده که همانا امنیت اجتماعی است، دست یابند. از سوی دیگر، بدون آگاهی و شناخت از اهداف و نیات پلیس، همبستگی در سطح ملی به سختی امکان‌پذیری است، بنابراین تعامل مردم با پلیس نیازمند ارتقای آگاهی افکار عمومی است تا بتوان زمینه تعامل و مشارکت را که سرمایه عظیم و ارزشمندی برای پلیس به شمار می‌آید، ایجاد کرد.

رفع چالش‌های امنیتی با نظارت گسترده و مستمر و دقیق همواره ممکن نیست. از این رو نیازمند استفاده از شهروندان و تعامل با آن‌ها است، این نظارت‌پذیری پلیس، تضمین‌کننده همکاری پلیس با جامعه است. نظارتی که بتواند عملکرد پلیس را مشاهده کرده و در تأمین امنیت با مشارکت کنند.

اعتمادسازی نسبت به پلیس

ارزیابی عمومی از پلیس، انعکاس‌دهنده نگرش‌های پیچیده‌ای است که چندوجهی، متناقض و در معرض بسیاری از تفسیرهای مختلف شهروندان است و دربرگیرنده ساختارهای ادراکی همچو اعتماد، اطمینان، رضایت و مشروعیت درک شده نسبت به پلیس است (سان و همکاران، ۲۰۱۳).

همکاری شهروندان با پلیس زمانی بیشتر انجام می‌شود که اعتماد میان آنان وجود داشته باشد، از این رو، مشارکت و همکاری مردم با پلیس در ایجاد امنیت عمومی، نیازمند وجود اعتماد بین آن‌ها است. اعتماد به پلیس موجب همکاری و همبستگی با شهروندان با پلیس در جهت تأمین نظم و امنیت شده و حل بحران‌ها خواهد شد. هرچقدر اعتماد به پلیس افزایش یابد، اقبال و مشارکت مردم در امور انتظامی پررنگ‌تر خواهد بود.

به‌زعم مصاحبه‌شوندگان و تحلیل آن‌ها آنچه موجب ارتقاء اعتماد به پلیس و در نتیجه بهبود همبستگی می‌شود شامل عدالت رفتاری، انگاره پلیس در ذهن مردم، نوع دوستی و همدلی، اعتماد نهادی و رفتار شهروندی سازمانی پلیس است. عدالت رفتاری؛ بر شکل دادن ذهنیت مردم از رفتار پلیس دلالت دارد، خدماتی که پلیس بر جامعه و

شهروندان ارائه می‌دهد، خدماتی منصفانه و عادلانه است، بدون آن‌که، قومیت، مذهب و... بر رفتار عادلانه پلیس تأثیرگذار باشد، که این ذهنیت موجب اعتماد به پلیس می‌شود.

از سوی دیگر، انگاره‌های ذهنی ساختارهای شناختی هستند که شامل دانش تعاملات چهره به چهره در محیط اجتماعی می‌شوند. افراد انگاره‌های ذهنی خود را به وسیله تجربیات مستقیم خود و همچنین صحبت در مورد انگاره‌های ذهنی، توسعه می‌دهند (عاملی و حجازی، ۱۳۹۸). تصویر مثبت از پلیس تأثیر زیادی بر عرصه عمومی خواهد داشت که می‌تواند موجب بهبود منزلت اجتماعی و صداقت پلیس را به همراه داشته و از سوی دیگر، عملکرد آن را بهبود خواهد داد.

در کنار این موارد، یک جامعه برای ایجاد همبستگی نیازمند نوع دوستی و همدلی است که پاسخ‌های مثبت به نیازهای یکدیگر ارائه کنند، همدلی موجب هماهنگی احساسات و رفتار شده و دنیای اجتماعی را به همدیگر پیوند می‌دهد و انسجام دهنده فعالیت‌های مشترک می‌شود. نوع دوستی می‌تواند با سلامت روانی افراد در تعاملات اجتماعی نقش بسزایی داشته باشد. بدین ترتیب با توجه به ارتباط آحاد جامعه با پلیس، اعتماد به پلیس باید با همراهی، حمایت و پشتیبانی از مردم باشد.

مفهوم بعدی برای اعتماد به پلیس اعتماد نهادی است که دوام و بقای نهادهای یک جامعه اعم از دولتی یا غیردولتی را باعث می‌شود. از نتایج اعتماد نهادی مشارکت جویی، آگاهی و مسئولیت‌پذیری و منجر به پذیرش داوطلبانه شهروندان از پلیس می‌شود. بنابراین اعتماد به نهادها، موضوعی کلیدی برای همکاری با پلیس است. در نهایت، رویکرد جامعه‌محوری به دنبال جلب مشارکت و همکاری مردم در رفع مشکلات جامعه است.

یکی از رفتارهایی که موجب مشارکت مردم می‌شود، رفتار شهروندی سازمانی است، رفتاری که به صورت داوطلبانه انجام شده و فراتر از الزامات رسمی سازمان است.

بنابراین این رفتار موجب برقراری ارتباط صمیمانه با مردم در زمینه مشارکت و دخالت در تصمیم‌گیری‌ها و پیاده‌سازی اهداف پلیس است و این مشارکت موجب بهبود اعتماد به پلیس می‌شود.

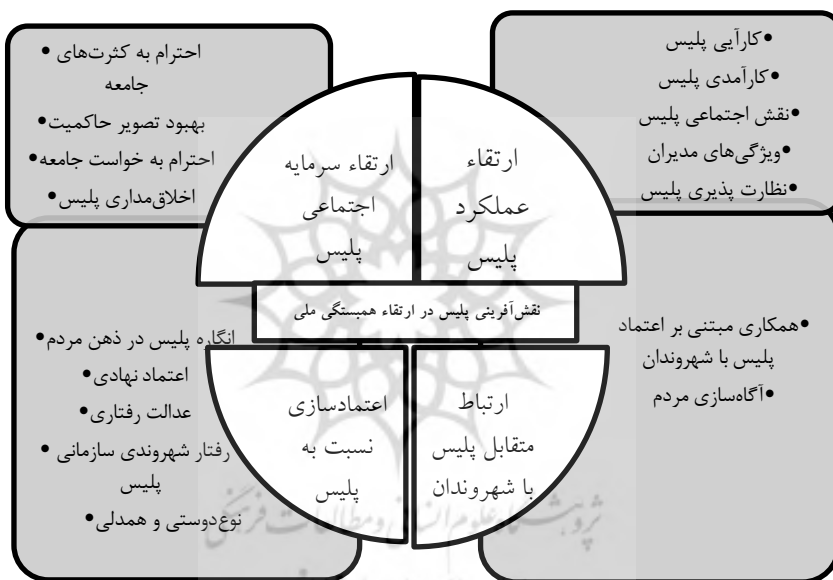
ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس

ارتقاء نظم و انضباط اجتماعی، تسهیل فرایند توسعه اجتماعی، اجرای قانون و حفاظت از آرامش و امنیت جامعه هدف پلیس به‌عنوان یکی از خرده‌نظام‌های حکمرانی است (بخشی و غفاری، ۱۳۹۱). مشارکت‌کنندگان معتقد بودند که یکی از عوامل ارتقاء همبستگی ملی، سرمایه اجتماعی پلیس است که شامل احترام به کثرت‌های جامعه، اخلاق‌مداری پلیس، احترام به خواست جامعه و بهبود تصویر حاکمیت است. با توجه به تکثر فرهنگ‌ها و قومیت‌ها در ایران، نیازمند توجه به آن است که عامل مهمی در همبستگی ملی است. از سوی دیگر، انتظار شهروندان از پلیس، رفتار استاندارد مبتنی بر اخلاق است که متناسب با اجرای مأموریت‌های آن‌ها باشد تا رضایت مردم را به‌دنبال داشته باشد.

پلیس از بعد اجتماعی، سازمانی برای حفظ امنیت و قراری نظم می‌باشد. از این رو، پلیس مأمونی برای مردم است که از مطالبات قانونی خود حمایت کرده و از انتظارات شهروندان شناخت پیدا کرده و به مطالبات اجتماعی توجه کنند.

همچنین، پلیس با توجه به ماهیت ذاتی خود، آینه تمام‌نمای یک دولت است، رفتار پلیس در جامعه نشان‌دهنده ظرفیت‌های بالای یک سیستم سیاسی - اجتماعی را در تحمل عقاید گوناگون شهروندان در چهارچوبی قانونی است. بنابراین، رفتار و عملکرد پلیس می‌تواند بهبوددهنده تصویر حاکمیت باشد. تعالی نظام اجتماعی در پرتو همبستگی ملی و به‌دنبال آن مشارکت عمومی در جامعه میسر می‌شود. همبستگی ملی موجب انسجام و وحدت ملی می‌شود که می‌توان از ظرفیت‌های داخلی کشور جهت مقابله با چالش و بحران‌های جامعه استفاده کرد (خادم دقیق و همکاران، ۱۳۹۵). رشد و تعالی و رفع بحران‌ها و چالش‌ها در هر جامعه در پرتو همبستگی ملی و مشارکت مردم

است و همبستگی ملی محصول کارکرد و تعامل متناسب مردم، دولت و سازمان‌های اجتماعی است. در این بین با توجه به مسئولیت و مأموریت پلیس، نقش ویژه‌ای را ایفا می‌کند. بر اساس نتایج به‌دست آمده از مصاحبه‌های انجام‌شده توسط خبرگان، نقش آفرینی پلیس در ارتقاء همبستگی ملی در جامعه در چهار دسته عوامل ارتقاء عملکرد پلیس، ارتباط متقابل پلیس با شهروندان، اعتمادسازی نسبت به پلیس و ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس تبیین کرد. از این‌رو الگوی نهایی تعامل مردم با پلیس مبتنی بر سرمایه اجتماعی پلیس به صورت شکل شماره (۱)، است.

شکل (۱): مدل نقش آفرینی پلیس در ارتقاء همبستگی ملی (یافته‌های پژوهش)

تحقیق حاضر به‌منظور نقش آفرینی پلیس در ارتقاء همبستگی ملی با انجام شده است. از این‌رو عواملی که توسط پلیس موجب ارتقاء همبستگی ملی می‌شود، شناسایی شد. یافته‌های تحقیق نشان داد که با توجه به نقش پلیس به‌عنوان نماد حاکمیت، ارتقاء همبستگی ملی نیازمند ارتقاء عملکرد پلیس، ارتباط متقابل پلیس با شهروندان، اعتمادسازی نسبت به پلیس و ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس است. یکی از نمادهای هر

حاکمیتی پلیس آن کشور است، نوع نگاه مردم نسبت به حاکمیت ارتباط مستقیمی با نوع رفتار نماد حاکمیت در جامعه خواهد داشت. نوع رفتار، عملکرد و کارکرد پلیس در جامعه تعیین کننده نوع نگاه مردم نسبت به حکومت است. بنابراین، سطح کارآمدی در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی جامعه، به گونه‌ای معنادار با پیشینه‌ی فکری و اجتماعی افراد پیوند دارد. بر این اساس، هر جلوه‌ای از اعتماد یک ملت به شخصیت‌ها و جریان‌های سیاسی و سازمان‌های دولتی می‌توان بازتاب نگاهشان به اعتبار و اعتماد و عملکرد، ارتباط متقابل میان شهروندان با پلیس و سرمایه اجتماعی پلیس مشاهده کرد. بر اساس نتایج به دست آمده از تحقیق حاضر آنچه موجب ارتقاء عملکرد پلیس می‌شود، کارایی پلیس، کارآمدی پلیس، نقش اجتماعی پلیس، ویژگی‌های مدیران و نظارت‌پذیری پلیس است. هدف از اندازه‌گیری عملکرد پلیس، بررسی این بود که سازمان تا چه حد وظایف محوله را انجام می‌دهد. به‌طور کلی، اقدامات در سطح جامعه به شدت بر ورودی‌ها، فعالیت‌ها و خروجی‌های پلیس تمرکز دارد (مسلوف، ۲۰۱۶، ۶). سازمان پلیس نیز باید با درک دقیق از مأموریت‌های خود، مسیر تحقق اهداف راهبردی‌اش را به گونه‌ای روشن و کارآمد ترسیم و پیگیری کند. بر اساس نتایج به دست آمده از تحقیق حاضر، مورگان و پولیگنانو (۲۰۲۰)، نشان دادند که همبستگی یک پدیده چندبعدی است که شامل مؤلفه‌های اخلاقی، سیاسی و عملکردی می‌شود و این مؤلفه‌ها از طریق زیرساخت‌های سازمانی تقویت می‌شوند.

مؤلفه دوم مؤثر بر ارتقاء همبستگی ملی توسط پلیس، ارتباط متقابل پلیس با شهروندان است، پلیس با ارجح دانستن نفع جمعی به انجام فعالیت‌های خود دست می‌زند تا جامعه‌ای عادلانه‌تر باشد. پلیس با پرداخت به وظیفه ذاتی خود، رضایت و اعتماد شهروندان را جلب می‌کند و ارزش‌ها و هنجارهای حاکمیت را از طریق ایجاد تعاملی دوسویه، استمرار می‌بخشد و شهروندان را به سمت تحکم امنیت عمومی و نظم

اجتماعی سوق می‌دهد (فرچ‌پور و همکاران، ۱۳۹۷). همبستگی موجب می‌شود که مردم بدون توجه به پاداش‌های ملموس، با پلیس همکاری بیشتری داشته باشند (هندر و مورفی، ۲۰۰۷). بهبود مهارت‌های تعامل اجتماعی برای برخورد پلیس با شهروندان نیازمند رویکردی نوآورانه است که مهارت‌های خود را در این زمینه بهبود دهد.

عناصر سوم در جهت تلاش پلیس در جهت توسعه همبستگی ملی اعتمادسازی نسبت به پلیس است، پلیس برای انجام کار خود به اعتماد عمومی نیاز دارد. با درک این موضوع، سازمان‌های پلیس روش‌های مختلفی را برای جلب اعتماد اجرا می‌کنند (اسکاپ، ۲۰۱۹). اعتماد عمومی نسبت به پلیس، اغلب به دیدگاه‌های مردم به اقدامات و راهبردهای پلیس نسبت به جامعه مورد سنجش قرار می‌گیرد (وردن و مک‌لین، ۲۰۱۷). آنچه موجب اعتماد نسبت به پلیس می‌شود، عدالت رفتاری، انگاره پلیس در ذهن مردم، نوع دوستی و همدلی، اعتماد نهادی و رفتار شهروندی سازمانی پلیس می‌شود. با توجه به نتایج به‌دست آمده از تحقیق حاضر، جلالی و همکاران (۱۳۹۵)، اعتماد اجتماعی بر همبستگی ملی مؤثر هستند.

در نهایت، بهبود همبستگی ملی نیازمند ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس است، سرمایه اجتماعی به‌طور عام با عملکرد دولت و به‌طور خاص با عملکرد پلیس رابطه مثبت دارد (چیون و همکاران^۲، ۲۰۱۰) و عامل مهمی برای ارتباط پلیس با شهروندان است (رابینسون، ۲۰۰۳). مزیت اصلی سرمایه اجتماعی در اختیار گذاشتن اطلاعات زیاد با هزینه پایین و زمان اندک برای بازیگرانی است که نقش اصلی را در سرمایه اجتماعی ایفا می‌کنند، سرمایه اجتماعی علاوه بر در اختیار قرار دادن سرمایه زمینه‌های تحلیلی و ارزیابی آن را نیز فراهم می‌نماید (نوشادی، ۱۳۹۶). ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس نیازمند، احترام به کثرت‌های جامعه، اخلاق‌مداری پلیس، احترام به خواست جامعه، بهبود تصویر حاکمیت است.

با توجه به نتایج به دست آمده از تحقیق حاضر؛ فلاحتی و کفاشی (۱۳۹۸)، بیان کردند که امنیت اخلاقی بر وفاق اجتماعی و همبستگی تأثیر دارد؛ جلالی و همکاران (۱۳۹۵)، نشان دادند که مشارکت اجتماعی، عدالت اجتماعی با همبستگی ملی رابطه معنی داری دارد؛ نوبخت (۱۳۹۵)، نیز نشان داد که همبستگی ملی در سایه سرمایه اجتماعی صورت می گیرد. همچنین مورگان و پولیگنانو (۲۰۲۰)، عناصر اخلاقی، سیاسی و عملکردی را تأثیرگذار بر همبستگی بیان کردند.

پیشنادهای کاربردی

بر این اساس در جهت نقش آفرینی پلیس در ارتقاء همبستگی پیشنهادهای زیر ارائه می شود:

- ارتقاء مسئولیت پذیری به منظور پاسخگو بودن پلیس برای جامعه و مراجعه کنندگان،
- بهبود وجدان کاری پلیس با الزام عملی به اجرای قوانین،
- ارتقاء تعهد پلیس با تقویت روحیه تعاون و همکاری،
- ایجاد آرامش در جامعه با ایفای نقش میانجی در بحرانهای اجتماعی،
- آموزش عمومی به مردم در جهت شناخت حقوق و قوانین و مقررات،
- رعایت عدالت رفتاری و رعایت اصل انصاف در رفتار و اجرای قوانین،
- حفظ حرمت و شخصیت و رفتار محترمانه و اظهار همدردی و مهربانی با مردم،
- آموزش پلیس از فرهنگ و آداب مناطق مختلف به منظور احترام به فرهنگها.

سپاس گزاری:

محققین بر خود وظیفه می دانند که از کسانی که در فرایند جمع آوری دادهها مشارکت داشته کمال تشکر را دارد، همچنین از فرماندهی انتظامی استان آذربایجان غربی و دانشگاه آزاد اسلامی قردرانی می نمایند.

منابع

- ۱) آرمند، فاطمه؛ پی سوره، فرشاد. (۱۳۹۵). بررسی تعامل و همبستگی اقوام ایرانی در گفتمان اتحاد ملی. *ماهنامه پژوهش ملل*، ۱(۴)، ۱-۶.
<https://rnmagz.com/article/74/RNmagz-4-1>
- ۲) آذری، سکینه؛ حسین زاده، سعید. (۱۳۹۵). نقش پلیس در نظم و امنیت جامعه. *اولین همایش ملی آینده‌پژوهی، علوم انسانی و امنیت اجتماعی*، خرم‌آباد.
<https://civilica.com/doc/667866>.
- ۳) ارغوانی، علیرضا؛ رکابیان، رشید؛ پورحسین، ناصر. (۱۳۹۹). *تأثیر اتحاد و همبستگی اقوام ایرانی به‌عنوان عاملی تعیین‌کننده در پیشبرد بیانیه گام دوم انقلاب*. [پایان‌نامه کارشناسی ارشد]، دانشگاه آیت‌الله‌العظمی بروجردی، دانشکده علوم انسانی.
<https://ganj.irandoc.ac.ir/#/articles/fbf21d8d1682dc5a9ae4292a2666d7f3>.
- ۴) بخشی، قدیر؛ غفاری، غلامرضا. (۱۳۹۱). تبیین جامعه‌شناسی سرمایه اجتماعی پلیس. *فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی*، ۳۲(۱)، ۱۳-۴۰.
http://sss.jrl.police.ir/article_11852.html
- ۵) پوررجبی، میلاد؛ مجدی، علی‌اکبر. (۱۴۰۰). عوامل مؤثر بر بحران قوم‌داری در تضعیف همبستگی ملی (یک مدل‌سازی در شرایط بحرانی جوامع شهری). *نشریه مدیریت بحران و وضعیت‌های اضطراری*، ۱۳(۳)، ۷-۳۲.
https://cmj.ihu.ac.ir/article_206825.html
- ۶) جزینی، علیرضا؛ گزمه، علیرضا؛ رضائی، غلامرضا. (۱۳۹۷). شناسایی عوامل مؤثر بر ارتقاء همبستگی ملی با رویکرد تقویت سرمایه اجتماعی. *فصلنامه پژوهش‌های دانش انتظامی*، ۲۰(۲)، ۲۲۱-۲۴۹.
- ۷) جلالی، رضا؛ صادقی، میعاد؛ دربانان، مریم. (۱۳۹۵). بررسی عوامل اجتماعی و سیاسی مؤثر بر همبستگی ملی دانشجویان. *فصلنامه مطالعات راهبردی ورزش و جوانان*. ۱۵(۳۲)، ۱۵۱-۱۲۷.
http://fasname.msy.gov.ir/article_158.html

۸) خادم دقیق، امیر هوشنگ؛ فینی زاده، جعفر؛ رضائیان، مهدی. (۱۳۹۵). نقش همبستگی، انسجام و وحدت ملی به‌عنوان یک ظرفیت اساسی جهت مقابله با جنگ نرم دشمن. *فصلنامه امنیت ملی*، ۶(۱۹)، ۱۰۳-۱۴۲.

https://ns.sndu.ac.ir/article_626.html

۹) ساجدی، مریم؛ اعظمی، هادی؛ پاپیلی یزدی، محمدحسین. (۱۳۹۹). بررسی تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر همبستگی ملی با تأکید بر کلان‌شهر مشهد. [پایان‌نامه کارشناسی ارشد]. دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی.

<https://ganj.irandoc.ac.ir/#/articles/1cac32bc261bedf470d9651124afc9d9>

۱۰) صنعت خواه، علیرضا؛ پیوند، علیرضا؛ سلطان‌پور، فاطمه؛ ترکیده سعید، حیدر؛ شمس‌الدینی، محمود. (۱۴۰۰). دلایل، زمینه‌ها و فرایندهای اجتماعی مؤثر بر اعتماد اجتماعی شهروندان با تأکید بر عملکرد پلیس از نظر کارکنان کلاتری‌های شهر کرمان. *فصلنامه پژوهش‌های دانش انتظامی*، ۲۳(۳)، ۲۰۹-۲۳۷.

http://pok.jrl.police.ir/article_96768.html

۱۱) عاملی، سعید رضا؛ حجازی، منصوره. (۱۳۹۸). مطالعه کیفی انگاره‌های ذهنی شخصیتی و خویشتن در میان دو شکل دانشجویی، انجمن اسلامی و بسیج دانشجویی دانشگاه تهران. *فصلنامه انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات*، ۱۵(۵۴)، ۷۷-۱۰۱.

http://jcsc.iaocsc.ir/article_35582.html

۱۲) فرج‌پور، مریم؛ ایزدی، احمد؛ رضائی، نورمحمد. (۱۳۹۷). بررسی عملکرد پلیس بر احساس امنیت عمومی از دیدگاه شهروندان. *پژوهشنامه نظم و امنیت انتظامی*، ۱۱(۱)، ۷۵-۱۰۰.

http://osra.jrl.police.ir/article_18726.html

۱۳) فرهمند، مهناز؛ دامن‌باغ، مرتضی. (۱۳۹۶). بررسی رابطه بین مؤلفه‌های فرهنگی و تعلق ملی در بین شهروندان شهر یزد. *تحقیقات فرهنگی ایران*، ۱۰(۱)، ۱۱۷-۱۴۴.

http://www.jicr.ir/article_330.html

۱۴) فلاحی، علی؛ کفاشی، مجید. (۱۳۹۸). بررسی تأثیر امنیت اخلاقی بر همبستگی و وفای اجتماعی. *دو فصلنامه علمی مطالعات پلیس زن*، ۳۰(۲)، ۱۴-۲۷.

http://ps.jrl.police.ir/article_91303.html

۱۵) مهری، کریم. (۱۳۹۵). نقش اقوام در همبستگی ملی. فصلنامه سیاست‌های راهبردی کلان، ۴(۱۶)، ۱۵۳-۱۷۴.

https://www.jmsp.ir/article_44646.html

۱۶) مقصودی، مجتبی؛ ارسیا، بابک. (۱۳۸۸). جایگاه گردشگری در تعمیق همبستگی ملی در ایران. فصلنامه مطالعات علمی، ۳۷(۱۰)، ۹۹-۱۰۸.

http://rjnsq.sinaweb.net/article_99663.html

۱۷) نصرآبادی، علی باقی. (۱۳۸۴). همبستگی اجتماعی و مشارکت عمومی. فصلنامه حصون، ۶(۱)، ۱-۱۰.

<https://hawzah.net/fa/Magazine/View/5415/5421>

۱۸) نوشادی، امین. (۱۳۹۶). سرمایه اجتماعی و کارکردهای آن در بازارهای مالی. نشریه آفاق علوم انسانی، ۱(۳)، ۱۲۳-۱۳۰.

<http://pazhouheshha.ir/Admin/ArticleFile/%D8%A7%D9%85%DB%8C%D9%86%20%D9%86%D9%88%D8%B4%D8%A7%D8%AF%DB%8C681.pdf>

۱۹) نوبخت، امید. (۱۳۹۵). همبستگی ملی در سایه سرمایه اجتماعی، سنجش و تبیین آن در ایران. اولین همایش ملی آینده‌پژوهی، علوم انسانی و امنیت اجتماعی، خرم‌آباد.

<https://civilica.com/doc/668127>.

۲۰) هاشمی، سید محمد؛ عباسلو، بختیار؛ سوادکوهی، سام. (۱۴۰۰). فعل زیان‌بار در تحقق مسئولیت مدنی پلیس ناشی از نقش حقوق شهروندی در حقوق ایران و کامن‌لا. فصلنامه پژوهش‌های دانش انتظامی، ۲۳(۱)، ۲۳۹-۲۶۹.

http://pok.jrl.police.ir/article_96797.html

21) Agustín, O. G., Jørgensen, M. B. (2020). *On Transversal Solidarity: An Approach to Migration and Multi-Scalar Solidarities*. DEMOS Research Group, Aalborg University, Denmark Article_Special Issue: - Transversal Solidarities and the City in the Third Great Transformation.

<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/0896920520980053>

22) Arisukwu, O., Igbo, Ch., Chisaa, O., Oye, J., Oyeyipo, E., Asamu, F., Rasak, B., Oyekola, B. (2020). *Community*

- participation in crime prevention and control in rural Nigeria*. Heliyon. 6(9). e05015
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2405844020318582>
- 23) Ball, Th, Branscombe, N. R (2019). *When do groups with a victimized past feel solidarity with other victimized groups?* Confronting Prejudice and Discrimination. 10.1016/B978-0-12-814715-3.00004-7.
- 24) Beath, B., Christia, F., Enikolopov, R. (2015). The National Solidarity Programme: Assessing the Effects of Community-Driven Development in Afghanistan. *International Peacekeeping*, 22(4), 302- 320.
<https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/22653>
- 25) Creswell, J. W (2007). *Designing and conducting mixed method research*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- 26) Crowe, G. (2002). *Social Solidarities: Theories, Identities and Social Change*. Buckingham: Open University Press.
- 27) Doellgast, VL, Lillie, N, Pulignano, V. (2018). *Reconstructing Solidarity: Labour Unions, Precarious Work, and the Politics of Institutional Change in Europe*. Oxford: Oxford University Press.
- 28) Fenn, L., Bullock, K. (2021). How the interplay between organisational ‘culture’ and ‘climate’ shapes police officers’ perceptions of community policing. *International Journal of Police Science and Management*. 0(0). 1-12.
<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/14613557211064056>
- 29) Geun, C. CH., Stokes, B. F., Charles, B., Robert, E (2010). *Exploring the Effects of Social Capital on Police Performance in U.S. Cities*. Dissertation Submitted to the Department of Public Administration and Policy in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy. Florida State University.
<https://diginole.lib.fsu.edu/islandora/object/fsu%3A175600>
- 30) Hinds, L., Murphy, K. (2007). *Public Satisfaction with Police: Using Procedural Justice to Improve Police Legitimacy*.

- Australian and New Zealand Journal of Criminology*,: 40 (1), 27-42.
<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1375/acri.40.1.27?journalCode=anja>
- 31) Hosseini Beheshti, S. A. (2019). Accommodating Cultural Difference and National Solidarity in Iran: In Search of a Conceptual Framework. *Geopolitics Quarterly*, 14(4), 234-271.
http://journal.iag.ir/article_83005.html?lang=en
- 32) Howlett, M. (2011). *Designing Public Policies: Principles and Instruments*. New York: Routledge.
- 33) Jackson, J., Huq, A., Bradford, B., Tyler, T. (2013). Monopolizing Force? Police Legitimacy and Public Attitudes Toward the Acceptability of Violence. *Psychology Public Policy and Law*, 19(4), 479-497. DOI: 10.2139/ssrn.1984957
- 34) Kurowska, A., Eisele, O., Kiess, J. S. (2019) Welfare Attitudes and Expressions of (Trans) national Solidarity. *American Behavioral Scientist*. 00(0), 1-14.
<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/0002764218823843?journalCode=absb>
- 35) Lin, T., Burns, J. P. (2016). *Protest Policing in Hong Kong: Maintaining Professionalism and Solidarity in the Face of Renewed Political Challenges*: Protest Policing in Hong Kong.
https://ppa.hku.hk/files/PAD1744%20Lin_and_Burnsrev.pdf
- 36) Maslov, A. (2016). Measuring the Performance of the Police: *The Perspective of the Public*. Research Report: 2015–R034.
<https://www.publicsafety.gc.ca/cnt/rsrscs/pblctns/2015-r034/index-en.aspx>
- 37) Mishra, CH., Rath, N. (2020). Social solidarity during a pandemic: Through and beyond Durkheimian Lens. *Social Sciences & Humanities Open*. *Social Sciences & Humanities Open*, 2 (2020), 100079.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2590291120300681>
- 38) Morgan, G., Pulignano, V (2019). Solidarity at Work: Concepts, Levels and Challenges. *Work, Employment and Society*, 34(1), 18-34.
<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0950017019866626>

- 39) Murphy, K., Bradford, B., Jackson, J. (2015). Motivating Compliance Behavior Among Offenders: Procedural Justice or Deterrence? *Criminal Justice and Behavior*. 3(2). 1-15.
<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0093854815611166>
- 40) Nagin, D. S. (2013). Deterrence in the Twenty-First Century. *Crime and Justice*. 5(1), 83-105.
<https://www.jstor.org/stable/10.1086/670398>
- 41) Neocleous, MA. (2014) 'War Power, Police Power'. Edinburgh: Edinburgh University Press. ISSN 13: 978-0-7486-9237-8.
- 42) Oram, p. w. (2020). Solidarity is for other people: identifying derelictions of solidarity in responses to COVID-19. *Journal of medical ethics*, 47 (2). 1-14.
<https://jme.bmj.com/content/47/2/65>
- 43) Schaap, D. (2019) Police trust-building strategies. A socio-institutional, comparative approach. *Policing and Society*. 31(3). 304-320.
<https://doi.org/10.1080/10439463.2020.1726345>
- 44) Singh, D. (2022). The Causes of Police Corruption and Working towards Prevention in Conflict-Stricken States. *Laws*, 11(5), 69-83. <https://doi.org/10.3390/laws11050069>.
- 45) Straub, A., Fleischmann, A. (2019). Reconceptualising Solidarity in the Social Factory: Cultural Work between Economic Needs and Political Desires. *Work, Employment and Society*, 00(0), 1-17.
<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0950017019866649>
- 46) Sun, I. Y., Hu, R., Wong, D. F. K., He, X., Li, J. C. (2013). One country, three populations: Trust in police among migrants, villagers, and urbanites in China. *Social Science Research*, 42 (1), 1737-1749.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0049089X1300121X>
- 47) Tengpongsthorn, W. (2018). Factors affecting the effectiveness of police performance in Metropolitan Police Bureau. Kasetsart. *Journal of Social Sciences*, 38 (1), 39-44.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2452315116301370>

- 48) Thomas, M., Tufts, P. (2020). Blue Solidarity: Police Unions, Race and Authoritarian Populism in North America. *Work, Employment and Society*, 34(4), 1-15.
<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/0950017019863653>
- 49) Wilde, L (2007). *The concept of solidarity: emerging from the theoretical shadows?*
<https://journals.sagepub.com/doi/10.1111/j.1467-856x.2007.00275.x>.
- 50) Worden, R., McLean, S. J. (2017). Measuring, Managing, and Enhancing Procedural Justice in Policing: Promise and Pitfalls. *Criminal Justice Policy Review*, 29(2), 149–171.
<https://doi.org/10.1177/0887403416662505>

